HAZRETİ MEYMÛNE BİNTİ HARİS

Peygamberimizin (aleyhisselâm) hanımlarından. İsmi daha önce "Birre" iken Resûlullah (aleyhisselâm) değiştirerek

“Meymûne” yaptı. Nesebi ise, Meymûne binti Haris bin Hazn bin Büceyr bin el-Hezm bin Ruveybe bin Abdillah bin Hilâl bin Âmir bin Sa’saa el-Hilâliye’dir. Mekke’de Benî Hilâl kabilesinden idi. Künyesi Ümmülfadl, annesinin ismi Hind binti Avf idi. 53 (m. 671)’de vefât etti.

Hazreti Meymûne ilk önce cahiliyyet devrinde Mes’ûd bin Amr bin Umeyr es-Sekatî ile evlenmişti. Ondan ayrılınca Ebû Rühm bin Abdiluzza ile nikahlandı. Bu da vefât edince dul kaldı. Resûlullah (aleyhisselâm) Hicretin yedinci senesi Hayber’in fethinden sonra Zilka’de ayında umre niyyeti ile yola çıktı. Cuhfe’de bulunduğu sırada Hazreti Abbâs ile buluşunca, Hazreti Abbas: “Yâ Resûlallah! Meymûne binti Haris dul kaldı. Onu kendine hanımlığa alsan olmaz mı?” diye teklifte bulundu. Bunun üzerine Peygamber efendimiz Ebû Rafi ile Ensâr’dan bir zatı Mekke’ye dünürlüğe gönderdi.

Hazreti Meymûne, Resûlullah’ın (aleyhisselâm) kendisine dünür olduğu haberini deve üzerinde iken alınca “Deve de, üzerindeki de Resûlullah’ındır (aleyhisselâm) dedi. Kendisini Peygamber efendimize (aleyhisselâm) bağışladı. Bu işin gereğinin yapılmasını da ablası Ümmü’l Fadl’a, o da kocası Hazreti Abbâs’a, bıraktı. Böylece Hazreti Abbas, Hazreti Meymûne’nin nikâhlanmasında vekîl oldu. Resûlullah (aleyhisselâm) Mekke’de umreyi tamamladıktan sonra Medine’ye dönerlerken Şerîf mevkiine gelince Hazreti Abbâs, Peygamberimizden (aleyhisselâm) dörtyüz dirhem mehr alarak Hazreti Meymûne’yi Resûlullaha nikahladı. Burada düğün merasimi de yapıldı. Hazreti Meymûne, Resûlullahın nikâhı ile şereflenerek son hanımı oldu. Peygamberimiz bundan sonra bir daha evlenmedi.

Kendisinden 46 hadîs-i şerîf veya başka bir rivâyete göre 76 hadîs-i şerîf rivâyet edilmiştir. Bunlardan 7 tanesi Buhârî ve Müslimde, diğerleri de çeşitli hadîs ve fıkıh kitaplarında vardır. Hazret-i Meymûne’den hadîs-i şerîf rivâyet eden zatlardan bazıları şunlardır: Hazret-i Abdullah bin Abbâs, Abdullah bin Şeddâd, Abdurrahmân bin Sâib, Ubeydullah el-Hulânî...

Hazret-i Âişe onun hakkında: “Meymûne bizim hepimizden fazla Allahü teâlâdan korkan ve sıla-i rahmi (yakın akrabaları) gözeten bir hatun idi.” buyururdu. Bazan borç alır ve hayır işlerine harcardı. Bir ara çok borçlanmıştı, bunu nasıl ödeyeceğini sordukları zaman “Resûlullah (aleyhisselâm) buyurdu ki: “Herkes iyi niyetle borçlanırsa, Allahü teâlâ onun borcunu öder.” buyurdu. Dînî emir ve yasaklara da son derece dikkat ederdi.

Hazreti Meymûne 53 (m. 671) senesinde Mekke’de hastalandı: “Beni Mekke’den çıkarınız! Çünkü Resûlullah benim Mekke’nin dışında vefât edeceğimi haber verdi.”, dedi. Kendisini çıkardıkları zaman, Resûlullah’a nikâhı yapılmış olduğu yerde vefât etti. Cenâze namazını yeğeni Hazreti Abdullah bin Abbâs kıldırdı. Cenâzesi kaldırılacağı zaman şöyle dedi. “Bu Resûlullah’ın hanımıdır. Cenâzeyi fazla sarsmayın ve edeble yola devam edin.” O Resûlullah’ın (aleyhisselâm) son nikâhlısı olduğu gibi, hanımlarının da en son vefât edeni idi.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) El-İsâbe cild-4, sh. 411

2) Tabakât-ı İbn-i Sa’d cild-8, sh. 132

3) El-İstiâb cild-4, sh. 404

4) Müsned-i Ahmed bin Hanbel cild-6, sh. 366

5) Tam İlmihâl Se’âdet-i Ebediyye sh. 1036